

MIRCEA DETEȘAN

Pastorul Bisericii Pentecostale Alfa și Omega din Turda

**„Și toate lucrurile
acestea sunt de la
Dumnezeu, care ne-a
impăcat cu El prin Isus
Hristos, și ne-a
încredințat slujba
impăcării; că adică,
Dumnezeu era în
Hristos, împăcând
lumea cu Sine,
neținându-le în
socoteală păcatele lor,
și ne-a încredințat nouă
propovăduirea acestei
impăcări.”**

2 Corinteni 5:18-19

Dumnezeu - arhitectul răscumpărării noastre prin jertfa Domnului Isus (2)

Să privim împreună la câteva lucruri și fapte uimitoare revelate în Cuvântul lui Dumnezeu.

1. DUMNEZEU A TRIMIS PE FIUL SĂU ÎN LUME (IOAN 3:16-17)

A văzut Dumnezeu că noi eram pierduți în păcat, fără speranță și fără ajutor, despărțiți de El. Astfel, El a intrat în acțiune, o acțiune care era cu mult timp înainte știută și orchestrată. Dumnezeu văzuse această nevoie și știa despre ea înainte de a fi fost lumea creată, când a întocmit planul răscumpărării în Sine Însuși. Apostolul Pavel vorbește despre „harul care ne-a fost dat înainte de veșnicii” (2 Tim.1:9) sau despre „planul pe care-l alcătuiuse în Sine Însuși” Dumnezeu (Efes.1:9) precum și despre faptul că am fost aleși „înainte de întemeierea lumii.” (Efes.1:4). Dumnezeu a trimis pe Fiul Său în lume cu o misiune specială, ca El să vină pe teritoriul „Stăpânitorului lumii acesteia” și să elibereze prinșii de război, să-i aducă înapoi la Dumnezeu.

Isaia prevestea această eliberare a captivilor de război în capitolul 61:1 spunând: „Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns...să vestesc prinșilor de război izbăvirea”. Astfel, Isus a venit din locul gloriei și frumuseții cerești, trimis de Tatăl, pentru ca prin El lumea să poată fi mântuită din păcat și pierzare. În Evanghelia după Ioan găsim cuvântul Domnului Isus care spune motivul esențial pentru care El a fost

trimis de Tatăl în lumea noastră: „Dumnezeu nu a trimis pe Fiul Său în lume ca să judece lumea, ci ca lumea să fie mântuită prin El” (Ioan 3. 17).

2. DUMNEZEU A PREGĂTIT PE FIUL SĂU PENTRU MISUNEA CE TREBUIA ÎNDEPLINITĂ

Isaia, la cap. 53:2a, spune un cuvânt profetic despre Domnul: „El a crescut înaintea Lui ca o Odraslă slabă, ca un lăstar care iese dintr-un pământ uscat...”

Precum un grădinar, Dumnezeu a plantat sămânța în pământul acestei lumi. „Grădinarul” a îngrijit ca planta aceasta firavă să crească, să se fortifice și, apoi, la vremea potrivită, să înceapă să răspândească mireasma autentică a lui Dumnezeu în lumea celor păcătoși. Pentru ca să poată aduce rod spre slava lui Dumnezeu a trebuit însă să moară, așa după cum chiar Domnul Isus spusese. Grădinarul a orchestrat astfel ca „planta” aceasta să fie „tăiată” sau dacă vreți, „frântă”. Isus avea să vorbească despre „grăunțele de grâu care a căzut pe pământ”, despre care spunea că „dacă nu moare rămâne singur, dar dacă moare aduce multă roadă” (Ioan 12.24).

De asemenea, avem imaginea lui Dumnezeu ca aceea a unui Păstor care veghează în mod special asupra unui Miel de mare valoare în turma Sa – un miel fără cusur, cel mai bun, cel mai curat. Acesta avea să fie Mielul pentru jertfă, Cel ce trebuia să fie sacrificat ca jertfă pentru păcat. Acesta